

Kuzuyu Kurda Teslim Eden Sistemden Hayır Gelirmi?

Her ne kadar, ülkemizdeki hükümet sistemi değişmiş, Bakanlar Kurulunun yapısı, üyeleri ve yetkileri itibarı ile farklılaşmış ise de kurumların yönetiminde halen en etkili sistem olarak bakanlık teşkilatları hüküm sürmektedir.

Bazı kurumların veya alanların, aynı Bakanlık çatısı altında birleştirilmesi, görünüşte pratiklik ve tasarruf gibi gözükse de aslında yönetimde kolaylık ve sindirimde rahatlık için yapılmış gibidir!

Ne demek istediğimi örnekler üzerinden açıklayayım:

Çevre ve Şehircilik Bakanlığı asla birlikte olmaması gereken bakanlıklardır. Burada Çevre kısmı kuzu, Şehircilik de kurt gibi güçlü ve baskındır. Çevre yapısının Şehircilikle birlikte aynı ekiple yönetilmesi ve uyuma zorlanması, hırslı müteahhitlerin ve rant fırsatçılarının karşısında zayıflatılması sonucunu doğurur. Çünkü, ekonomik gücü yönetenler, hem siyasette hem de bürokraside her zaman daha etkilidirler!

Tarım ve Orman Bakanlığının da bir arada olması sistematik ve mantıksal bir hatadır! Çünkü birinin varlığı ve gelişimi, diğerinin yokluğunu ve gerilemesini gerektirir. Orman alanları iki nedenle yok edilir: Ya doğrudan imar ve iskana açılır veya tarım alanlarına çevrilir. Orman kısmı her zaman üvey evlat gibi zayıf ve korumasız kalır. Tarım önemli ve gereklidir ama Ormanlar ile dost olduğu söylenemez. O yüzden ayrı ve objektif ekipler tarafından yönetilmeleri ve gözetilmeleri gerekir.

Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı da başarısız bir eşleşme örneğidir. Çalışma kısmı üretime odaklı iken, sosyal güvenlik kısmı ise prim ödeyenler ve korunan kesimler özelinde tüketime ve harcamaya odaklıdır. Mevcut Bakanlık teşkilatı incelendiğinde, tamamen çalışma odaklı yapılandığı, sosyal güvenlik tarafını temsil eden Sosyal Güvenlik Kurumu / SGK'nın sadece ilgili kuruluşlar sekmesinde eğreti bir ilişki içinde kaldığı görülecektir.

SGK'nın bağlı olması gereken yer aslında Sağlık Bakanlığıdır! Buna karşılık Sağlık Bakanlığının da ülkenin en büyük hastane işletmecisi ve SGK'nın müşterisi gibi davranmayı bırakarak, asıl görevi olan sağlığın korunması, hizmet ve ürün kalite standartlarının belirlenmesi, denetlenmesi, sağlık sektöründeki ilaç, medikal, biyomedikal gibi paydaşların tescil ve ruhsatlandırılması, halk sağlığının geliştirilmesi, koruyucu ve 1. basamak sağlık hizmetlerinin yaygınlaştırılması gibi alanlara odaklanması gerekir. Şu anda sağlığın fiilen patronu SGK gibidir. Çünkü en büyük sağlık harcamalarını yapan, kurallarını koyan ve uygulatan konumdadır. SGK'nın Sağlık Bakanlığı çatısı altında olması gerekir. Hastanelerin de yerel yönetimler ve üniversiteler tarafına geçmesi lazımdır.

Bir de adı ile müsemma olamayan Aile ve Sosyal Hizmetler Bakanlığımız var! Aile Bakanlığı ama nedense teşkilatında sadece kadınlar, çocuklar ve yaşlılar var! Erkek denilen insan cinsi yok sayılmış! Zaten neredeyse bütün Aile Bakanlarımız feminist örgütlerin doğrudan temsilcileri veya bunların icazetleriyle gösterilen adaylardan seçildi. Bakanlığın taşra teşkilatları da silme kadınlardan teşkil edilince, aslında Kadın Bakanlığı demek gerekirken, Aile Bakanlığı denilmesi bu gerçeği ve sonucu değiştirmiyor! Bu yapıdan hasıl olan kanun ve diğer mevzuatların, ülkeyi nasıl bir sosyal yangın alanına çevirdiğini hep birlikte yaşayarak görüyoruz. Türkiye'de aile kurumu, hiç bir zaman bu kadar savunmasız ve saldırı altında kalmamıştı!

Sistematik sorunlar, günübürlük çözümler ile yok edilemez. Önce kurumsal yapılarımızı

düzeltememiz gerekiyor. Allah yardımcımız olsun...

Orman Yangınları

ORMAN YANGINLARI

Bizler evimizde izlerken kavrulduk,
Yanan canların acısı tarife sığar mı?
Hainlikleri duyunca nefretle dolduk,
Haklarından gelecek adalet var mı?

Yüzyıllık ağaçlar yandı kül oldu gitti,
Tekrar görmeye ömrümüz yeter mi?
Hayvanlar ne korkunç can verdi bitti,
Yeniden üremeye nesilleri yeter mi?

Fırsatçılar anında kendini gösterdi,
Yangından bir darbe çıkar mı sandı?

Millet hep ferasetiyle kararını verdi,
Yeni kaoslara yelken açar mı sandı?

Belli ki herkesin ihmali kusuru var,
Liyakatsiz ekiplerden hayır gelir mi?
Paha biçilemeyen ormanlarımız var,
Asker gücü olmadan korunabilir mi?

Ercan Özçelik

07.08.2021 / İstanbul

Orman Yangınları Bizi Nelerle Yüzleştirdi?

Son bir hafta on gündür, ülkemizin sıcak ve kıyı bölgelerinde yayılan orman yangınları, bize adeta ayna tutarak kendimizle ve yapıp ettiklerimizle yüzleşmemizi sağladı.

En başta ne kadar cahil, düşüncesiz, vurdumduymaz, ihmalkar, bencil ve acımasız olduğumuzu gösterdi!

Sonra, içimizden bazılarının hıyanette dudak uçuklatacak kadar sınır tanımadığını,

teröristlerin asıl amacının asla hak ve hürriyet olmadığını, tamamen yıkıcı, yok edici şeytani davalarını bütün iğrençliği ile ortaya çıkardı!

Her olaydan siyasi rant devşirmek isteyenlerin sinsi fırsatçılığını ve sorumsuz davranışlarını siyasi manevralarla gizlemek isteyenlerin pişkinliğini ortaya döktü!

Ne demek istediğimin ayrıntılarına girmeden önce, halen aktif görevde bulunan bir Sivil Savunma Amiri olarak, yangın hakkında kısa teknik bilgiler vermek ve olayın vahametini açıklamak istiyorum.

YANMA ELEMANLARI

Yanma olayı, yanıcı maddenin oksijenli bir ortamda belirli derecede ısıya maruz kalması ile başlayan kimyasal bir reaksiyondur. Bu 3 yanma elemanından en az birisi ortamdaki çekilmeden veya bitmeden zincirleme devam eden bir süreçtir. Yanma başlayınca çok hızlı bir şekilde büyür ve muazzam bir enerji birikimine neden olur. Normal bir oturma odasının tutuşma sonrası alev

deryasına dönmesi en fazla 3 dakika, bir dairenin komple yangınla sarılması en fazla 5-6 dakika, 4-5 katlı bir binanın tamamen yangına teslim olması en fazla 15-20 dakika sürer!

İlk başta tutuşma döneminde söndürülemeyen her yangın, kaybedilmiş bir cephe savaşı gibidir. Yangını söndürme ve soğutma çalışmaları ise, oluşabilecek mal ve can kaybını en aza indirmek için yapılan çaresiz savunma ve korunma mücadelesidir. Aslında yangınla mücadele olmaz, yangını önleme ve engelleme olur. Çünkü hızını almış bir yangını durdurmak çok zor, çok tehlikeli, çok maliyetli ve çok yönlü teknik yeterliliği gerektirir.

Her yangın aynı değildir. Çünkü yanan maddenin özelliği yangının etkisini ve şiddetini belirler. Yangınları, yanan maddelerin niteliğine göre 5 sınıfta inceliyoruz:

1. A SINIFI YANGINLAR (KATI MADDE YANGINLARI)
2. B SINIFI YANGINLAR (SIVI MADDE YANGINLARI)
3. C SINIFI YANGINLAR (GAZ YANGINLARI)

4. D SINIFI YANGINLAR (HAFİF METAL YANGINLARI)

5. F SINIFI YANGINLAR (BİTKİSEL ve HAYVANSAL YAĞ YANGINLARI)

Orman yangınları A sınıfı katı madde yangınlarının en zorlu ve ağır örneklerinden birisidir. Diğer yöntemler de etkili olmakla beraber, asıl müdahalesi SU ile yapılır.

Yukarıda gördüğünüz gibi, ateşin tutuşması için gerekli 3 elamandan ikisi, yani oksijen ve yanıcı maddeler etrafımızda her yerde hazır ve yoğun şekilde bulunuyor. Geriye sadece ısı kaynağı kalıyor. Ormanlık alanlarda düşüncesizce bıraktığımız şişe vb. cam parçaları, parlak yüzeyli metaller, sönmeden atılan izmaritler, rastgele dökülüp gidilen mangal artıkları gibi malzemeler, yangının başlaması için gerekli ısı kaynağını kolayca sağlayabiliyorlar. Havadaki nemin iyice düşerek ağaç, dal ve yaprakların kuruması, aşırı yükselen hava sıcaklığı dalgası da ateşin başlaması için özel destek veriyor. Yangın için mükemmel ortamı doğuruyor.

İşte çer çöplerimizi, cam şişe ve metal içecek kutularımızı, küllerimizi hiç düşünmeden sağa sola atabilen insanlarımızın, ne kadar bencil, cahil, saygısız ve umarsız olduğunu bu yangınlar sayesinde görüp yaşamış olduk. İhmal ve kasta varan hatalarımızın acı sonuçlarıyla yüzleşiyoruz.

Bu kadar çok sayıda yangının aynı anda başlamasını sadece doğal sebeplere ve ihmallerimize bağlarsak gerçeklerden kopmuş oluruz. Elbette, bu ortamı fırsat bilerek yangın çıkaran veya kendi çıkarmadığı yangınları bile üstlenerek kirli rantından geçinmek isteyen PKK gibi hain terör örgütleri de çirkin yüzlerini tekrar gösterdiler. Orman yangınlarını çıkarmaları veya üstlenmeleri ile o hainlerin asıl derdinin meşru haklara kavuşma olmadığı iyice belli oldu. Sistemle veya sistemi yönetenlerle sorunuz olabilir. Bunu terör yoluyla çözmeye kalkmanız kabul edilemez aşağılık bir durum iken, vatanımızda yaşayan bütün canlıların ortak değeri, milli güzelliğimiz olan ormanların yanıp yok olmasını istemek, nasıl bir esfel-i safilin çukur halidir? İnsanlara olan düşmanlığınız yetmedi de masum dilsiz hayvanlara, çiçeklere, böceklerle ve yüzyıllık ağaçlara olan düşmanlığınızla mı tatmin olacaksınız ey soysuzlar! Vallahi sizde zerre kadar bir akıl olsaydı, bırakın orman yangınlarını üstlenmeyi, çıkan yangınlara dağdaki teröristinizle bile müdahale ederek söndürmeye çalıştığınızı göstermeniz gerekirdi! Sizler, necip Müslüman Kürt halkının asla temsilcisi olamaz, ancak şeytanın ve şeytani devletlerin ucuz taşeronluğunu yapabilecek çapsiz, düşüncesiz, imansız halk ve hak düşmanları kalabilirsiniz! Kendisine ateşin çocukları diyen bu soysuzları, sonsuza dek

Cehennem ateşinden ayırma Ya Rabbi!

Şu anda olağanüstü bir yangın fırtınası dönemi yaşıyoruz. Doğal veya suni şekilde çıkan yüzlerce yangın söz konusudur. Bu kadar farklı coğrafyada aynı anda çıkan yangınlarda dünyanın en güçlü ülkeleri bile çaresiz kalmaktadır. Nitekim bunu yakın zamanlarda meydana gelen büyük ABD ve Avustralya yangınlarında hep birlikte izledik. Elde bulunan imkanlar yangın yerlerine bölüştürüldüğünde, hepsini birden tatmin edecek bir fayda sağlamak mümkün olamıyor. Sadece bir yangın mahalline bakarak, ülkenin anormal yetersiz kaldığını iddia etmek haksızlıktır. Bu şartları sağlıklı değerlendirmeden, imkan dahilinde katkı sunmak yerine, siyasi zarar vermek için anormal yıkıcı kampanyalarla uğraşanların hali ve şiddeti kesinlikle iyi niyetli olmadıklarını ele veriyor. Şimdi kavga değil KATKI zamanıdır! Katkın varsa yap veya söyle! Moral bozacaksan, fitne çıkaracaksan, lütfen sus ve işine bak kardeşim! Yangın sönünce yine kronik muhalefetine devam eder, haklı veya haksız eleştirilerini yaparsın. Şu anda bütün hükümet ve Cumhurbaşkanı topluca istifa etse, yangınlar kendiliğinden mi sönecek? Yerlerine hazır kıta bekleyen mükemmel bir ekip var da biz mi bilmiyoruz? Bu yangınlar sayesinde, ne olursa olsun istemezük diyen yıkıcı muhalifler ve onların dış kaynaklı planlı saldırıları ile de yüzleşmiş olduk.

Elbette fırsatçı muhaliflerin eline koz verenlerin durumunu da belirtmek gerekir. Tam yangın sırasında ormanlık alanların turizme teşvik amacıyla sınırsız şekilde düzenlenebileceğini gösteren kanunu çıkarmanın alemi var mıydı? Bu kadar mı sabırsız otelci ve müteahhitlerimiz var? Millet için yeni kuşklar ekmenin ne gereği vardı? Türk Hava Kurumu'nu büyük bir dolandırıcılık şebekesiyle çökerten emekli tümgeneral Osman Yıldırım, 2009 yılında seçilerek THK Başkanı oldu. Osman Yıldırım kurduğu THK vakfı ile 13 anonim şirket açtı ve bankalardan 800 milyon TL kredi çekerek THK'nın bütün mallarını ipotekledi. Sonunda yolsuzluktan tutuklandı ve ekibiyle birlikte hapse atıldı. Yerine atanan kayyum başkan ve en büyük iş ortağı olan Tarım Bakanlığı, THK'yı kurtarmak yerine tasfiye kurumu gibi çalışarak fiilen canlı cenazeye çevirdi. Uçaklar ihale dışı bırakıldı, bakımsızlıktan uçamaz hale geldi. Deneyimli ekipler dağıtıldı ve bir efsane elbirliği ile yok edildi. Yangın uçaklarını bir şekilde Türk Hava Kuvvetlerine devretmek, deneyimli ekiplerin hizmetlerinden yararlanmak, sürdürülebilir ve ekonomik bir yönetim modeli kurmak mümkündü. Onun yerine aracılardan zengin edildiği, ülke kaynaklarının yabancılara aktarıldığı kiralama modeline gidildi. Yani yönetenlerin ehliyet ve liyakatsizliğinin de acı faturası ile yüzleşmek zorunda kaldık.

Bize düşen, bir nevi savaş cephesine dönüşen yangın alanlarını en kısa sürede söndürmek için önyargısız, amasız, çekincesiz elbirliği ile mücadele etmek ve sonrasında oturup her şeyi baştan sona değerlendirek, aynı hatalardan korunmak üzere tedbir almaktır. Aklın yolu birdir. Mesela, bize yardıma gelen yabancı ülke uçaklarının genelde Hava Kuvvetleri içinde barındığını görüyoruz. Demek ki bizim de havadan yangınla mücadeleyi Hava Kuvvetlerimiz içinde organize etmemiz gerekir. Mesela, yangından boşalan arazileri güzelce etüt ederek, yangına dayanıklı ve ekonomik olarak sürdürülebilir ağaç türleriyle çeşitlendirelim. Ormanları yaşayarak koruyan, hem fayda sağlanan hem de özenle bakılan mecralara dönüştürelim. Zaten çok az bulunan ormanlık alanların turizm, madencilik vb. amaçlar için kolayca harcanan değersiz metalar olmaktan çıkaralım! Sadece belirli şirket çıkarları ve birkaç ayrıcalıklı şahsın rant gözüyle bakmaktan vazgeçelim.

Bunlar işin maddi, yani fiili dua kısmıydı. Bir de yaşadığımız bu felaketler için her birimizin nefis muhasebesi yaparak, günah ve hatalarımızdan dolayı Allah'tan af dilememiz ve bu afetlerden kurtulmak için, semavi yardımlarını samimiyetle dua ederek istememiz gerekir. Genel afetler masum-suçlu ayırmadan herkesi etkiliyor. Bizim de masum-suçlu gözetmeden topluca niyazda bulunmamız icap eder.

Yüce Rabbimiz, bu yangın ve benzeri afetlerini üzerimizden kaldırsın, kalplerimize iman ile hidayet ve iyilik versin. Şer odaklarının ve şeytan uşaklarının fitnelerini kendilerine çevirsin. İçimizdeki masum ve mazlumlar hatırına bizleri affeylesin! Amin...

[Karşılıksız İyilik Var mıdır?](#)

“İyilik yap, denize at. Balık bilmezse Halık bilir!” diyen büyüklerimiz, iyilikte son noktanın Halık yani Yüce Yaratıcı Allah’ın rızası olduğunu teyit etmişler.

Yapılan iyiliklerin hepsinde bir karşılık beklenir. Bunların en masumu şüphesiz Allah rızası ve yapanın kendi gönül huzurudur.

Samimiyet ve ihlas zayıflayarak nefsanî duygular veya çıkar beklentileri ön plana çıktıkça, iyiliğin kendisi küçülür, reklamı ve beklenen etkisi artar.

İyiliğin ilk hastalığı bilinme ve duyulma arzusudur. Sağ elinizin verdiğini sol eliniz görmesin diye uyarın Peygamber Aleyhisselamın sözü nedense çabuk unutulur. Mümkün olduğunca şahitler huzurunda ilan edilerek yapılır iyilikler. Şahit bulunamazsa sosyal medya ve basın imdada yetişir.

İyilik adına yapılan yardım ve bağışların miktarı ve sıklığı arttıkça bazı kişilerde ince bir kibir damarı yürüyüp gelişir. Nimetlerin emanetçisi olduğunu unutarak nimet veren pozisyonunda kendisini iyilik yaptıklarından daha kıymetli ve hayırlı görmeye başlar. Bu durum hal ve

hareketlerine de sirayet eder, değişik tavırlar göstermeye başlar.

İyiliğin karşılığında beklenen abartılı teşekkür ve minnet ifadeleri zamanla yetmeyebilir. Bu beklenti fiili karşılık ve hizmet talebine dönüşebilir. Bedava peynir ancak fare kapanında olur tespiti de bu gerçeğin farklı bir ifadesidir.

Siyasi beklentileri olanların yardım ve destekleri özellikle seçim zamanlarında yoğunlaşır. Oy beklentili iyilik hareketlerinin toplumda kanıksanarak normal görüldüğünü söyleyebiliriz. Beklentiler karşılanmayınca kesilen iyiliklerin, kişisel kaynaklardan değil kamu imkânlarından sağlandığını söyleyebiliriz.

Ahir zamanda hastalanan ve yozlaşan anlayışlarımız arasında iyilik kavramının da yer aldığını kabul ederek, teşhisimizi doğru koymalı, sonra hep birlikte iyiliğin tekrar yüceltilmesi için tedavi yoluna gitmeliyiz.

Küresel ekonomik çarkların dayatması ve ülkelerin bağımsızlığını fiilen yok etmesi, egoist ve kapitalist psikolojinin salgın boyutunda yayılmasına neden olmuştur. Artık kendi başına yetebilen ülke neredeyse hiç kalmamıştır.

Siyonist finansal sistemin küresel hakimiyeti içinde kendi ekonomik düzenini kuramayan Müslüman ülkeler de kaçınılmaz ekonomik sömürgelere dönmüştür. Tepe yönetimlerde kangrene dönüşen bu hastalıklı düzen varken, halk seviyesinde ideal yapının kurulması ve gelişmesi çok zor, pahalı ve uzun vadeli bir çalışma gerektiriyor.

İslam toplumlarında halkın birliğini ve dayanışmasını baltalayan ve fiilen yardımlaşmayı imkânsız kılan Pandemi gibi özel şartlar nedeniyle, sosyal ve ekonomik yıkım etkisi artıyor, felaketin yaşanma süresi kısalıyor. İyilik düşmanı bu gelişmelerin birbirinden bağımsız ve alakasız olduğuna ise ancak saflar inanır!

Siyonist düzenin veya Çin gibi güncel aparatlarının zehirli iyiliklerine karşı her zaman uyanık ve tetikte olmak gerekir. Çünkü onların iyiliğe karşı beklentileri bizleri sömürgelere ve köleliğe götüren kayıtsız şartsız teslimiyettir. Biz bu filmi geçmişte ABD yardımları ile yok edilen savunma ve uçak sanayimizle görmüştük. Benzer senaryolara kurban olmayalım. Cazip tekliflerine kanarak köprü, otoyol ve liman gibi stratejik tesislerimizi bunlara kaptırmayalım! Ülkemizin sınırlı miktardaki tarım alanlarını Siyonist ve yabancı mihraklara kaptırmayalım.

Sözün özü her iyilik bir karşılık beklentisi doğurur. Bunların en masumu Allah rızasıdır. O'nun ve Resulünün tavsiye ettiği iyilik şartları da bellidir. Zekat ve fitr gibi zorunlu yardımlar iyilik değil bir borcun ifasıdır. Bunlardaki hatalarımızdan başlayarak iyiliğimizi lekeleyen tüm eksiklerden arınma şuur ve gayretini Kadir Mevla'm cümlemize nasip ve müyesser eylesin! Amin.

Görsel kaynağı: www.pngitem.com

Erkeklerin Namus ve Şerefleri Kadınlara Emanettir!

Çağları aşan güzelliği ve kapsamıyla mükemmel bir insanlık manifestosu olan Veda Hutbesinde, Sevgili Peygamberimiz ve biricik önderimiz Hz. Muhammed (s.a.s.) Efendimiz “*Ey insanlar! Kadınların haklarına riayet etmenizi ve bu hususta Allah’tan korkmanızı tavsiye ederim. Siz kadınları Allah’ın emaneti olarak aldınız. Onların namus ve iffetini Allah adına söz vererek helâl edindiniz.*” buyurmuşlardı. Şüphesiz Kur’anı Kerim’den doğrudan süzülen bu evrensel kaidenin “*Erkekler, kadınların koruyup kollayıcılarıdır...*” Nisa/34 gibi temel dayanakları da mevcuttur.

Atıfta bulunduğum Veda Hutbesinin ve Ayet-i Kerimenin devamında belirtilen önemli bir husus da kadınların erkeklere emanet olarak verilmesinin devamında kadınlara da erkeklerin

namus ve iffetlerinin emanet edildiği ve korumaları gerektiği açıkça belirtilmiştir. Erkekler kavvam sıfatıyla ailenin reisliğini ifa edecek, rızkın temini için çalışacak, yedirip giydirecek ve her türlü kötülükten korumaya çalışacaktır. Hanımları da onların yardımcısı, sırdaşı ve danışmanı olarak destek verirken, namus ve iffetlerini sakınarak yuvalarını çocukları ile birlikte cennetten bir köşke çevirmeye gayret edecektir.

Vahşi kapitalizmin getirdiği şartlar, faizle çalışma düzeni ve insani olmayan adaletsiz ekonomik politikalar sonucu, önce erkeklerin tek başlarına rızklarını temin edebilme güçleri kırıldı. Sonra ucuz ve sömürüye açık işgücü kaynağı olarak kadınların da piyasa çarklarına girmeleri için zorlamalı ve teşvikli şartlar oluşturuldu. Toplumsal Cinsiyet Eşitliği projeleri kapsamında geleneksel cinsiyet kalıplarına ve rollerine savaş açıldı. Cinsiyetler doğuştan gelen kaderi sonuçlar olmaktan çıkarılıp "gender" tanımlamasıyla tercih edilebilir ve istenildiğinde değiştirilebilir metalar arasına sokuldu. Cinsiyet temeli yok edilince cinsiyetlere dayalı analık-babalık gibi temel kadın erkek rolleri de hedef alınarak yok edilmeye çalışıldı.

Bu savaşın başarılı olabilmesi için, tarih boyu hemen her toplumda gelişerek yer alan geleneksel aile yapısı ve özellikle İslami Aile kültürü bütün sözleşme ve yasaların temel düşmanı yapıldı. Erkeklerin kısmen kendi hatalarının da (cehalet, haksızlık, nefisperestlik, zalimlik, sadakatsizlik gibi) tetiklediği gelişmeler içinde bütün yetki ve ayrıcalıkları yok edildi. Aile içinde evli olarak kalmaları neredeyse tuzak kadar tehlikeli ve güvencesiz bir hale getirildi.

Erkek veya kadınların evlilik bağı olmadan tek başlarına ve meşru yollardan karşılayamadıkları tek ihtiyaçları cinsel yaşantıdır. Özellikle erkeklerin bu konudaki ihtiyaç ve zaafiyeti had safhalarda gezindiğinden Müslüman ve sağlıklı her erkeğin evlilik yapmasından başka çıkar yolu neredeyse bulunmamaktadır. Nefsini sakındırmayı başarmış ve kendini haramlardan koruyabilmiş müstesna birkaç kişi dışında, bu esas geçerli ve zaten Hz. Peygamberin açık emri ve sünneti olan bir durumdur.

Evlilik, tarafların karşılıklı olarak cinselliklerinden yararlanma hakkı ve ruhsatı verirken, 5237 sayılı Türk Ceza Kanununda 102. Maddenin 2. fıkrası ile bu hak ve ruhsat fiilen iptal edilmiştir. Bütün evli erkeklerin eşleri sabah karakola giderek "-Dün gece kocam bana tecavüz etti" şikayetinde bulunabilir ve kocasının 12 yıldan az olmamak üzere hapis cezası almasını sağlayabilir! Çünkü "... Bu fiilin eşe karşı işlenmesi hâlinde, soruşturma ve

kovuşturmanın yapılması mağdurun şikâyetine bağlıdır.” hükmü kadınlara sorgusuz sualsiz bu hakkı vermektedir!

Pozitif ayrımcılık adıyla yapılan haksızlıkların eşitlik ilkesine aykırı sayılamayacağına dair hüküm 2010 yılında Anayasamıza eklenerek, daha sonra İstanbul Sözleşmesi ve 6284 yasınının çığ gibi erkek hakları üzerinden geçmesine yasal kılıf yapılmıştır. Kadının beyanı ile 3-6 aydan başlayan uzaklaştırmalar, velayet haklarının iptali gibi çok sayıda haksız ve cinsiyetçi uygulamalar söz konusudur. 1985 yılında imzalanan CEDAW anlaşması ile başlayan süreç içinde, 1926 tarihli ilk Türk Medeni Kanunu lağvedilmiş, bu kanunun getirdiği esaslar iptal edilerek 2001 yılında 4721 sayılı yeni Türk Medeni Kanunu içine aile yapımızı kökünden yozlaştıran hükümler konulmuştur.

Kısaca özetlemeye çalıştığım şartlardan dolayı, erkeklerin aile ve toplum içindeki hayatları sürekli bir tehdit, kısıtlama ve değersizleştirme ortamı içinde sürebilmektedir. Bu şartlarda Allah’tan korkarak haramdan kaçınan ve evlilik içinde huzur ve mutluluk arayan bütün erkeklerin namusu, şerefi, geleceği, sosyal itibarı, ekonomisi ve iş hayatlarındaki kariyer güvenceleri hanımlarına emanettir. Hatta hanımı olmayan kadınlar da bu emaneti paylaşmaktadır. Çünkü yasalarımız kadınları tabulaştırmış, erkekleri doğuştan suçlu ve değersiz kabul etmiştir. Sözde aile politikaları için kurulan bakanlığımızın içinde kadınlar için genel müdürlük varken erkeklere özel hiç bir oluşum yoktur! Sayın Aile Bakanlarının ağızlarından da kadından başka bir konu duyulduğu (yaşlı, engelli ve çocuklar dışında) vaki değildir!

Velhasıl, günümüzde erkeklerin kadınlar ve kanunlar karşısındaki gücü ve iradesi, tıpkı görseldeki kedi yavrusu kadar aciz, etkisiz ve savunmasız hale getirilmiştir. Her şeye rağmen, genel yapısını bozmadan koruyabilen ve yasal zeminini kaybetse de aile reisliği konumunu sürdürebilen erkeklerin ve ailelerin varlığının yegane nedeni, kahraman ve hamiyetperver kadınlarımızdır. Onlar ki, gerek inançlarının etkisi ve Allah’ın rızası gayesiyle, gerekse geleneksel eğitimlerinden, fitratlarından ve vicdanlarından süzülen insanlıklarının sonucu olarak kocalarına tabi oluyor, çocuklarına ve namuslarına özenle dikkat ediyor, yuvalarının huzurlu birer cennet köşesine dönmesine vesile oluyorlar. Allah cümlesinden razı olsun! Sayılarını çoğaltsın! Eğer bunca haksızlık ve adaletsizliğe rağmen sosyal patlamalar, isyanlar ve yağmalar tıpkı batı medeniyetlerinde olduğu gibi yaşanmıyorsa, bunun temel nedeni güçlü sosyal bağlarımız, dayanışmamız ve aile birliğimizdir. Aile birliğimizin, bütün saldırılara

rağmen kendisini korumaya devam edebilmesinin en önemli nedeni de aileye ve değerlerine bağlı kadınlarımızın bütün kışkırtmalara rağmen var olmaları ve bozulmadan devam edebilmeleridir. Analar sadece çocukları değil, toplumları doğurur ve büyütürler! Sağlıklı, inançlı ve dirayetli analarımız var olduğu sürece gücümüz ve umudumuz devam edecektir.

Ne mutlu emanetine sahip çıkan ve kocasının namusunu kuşa kurda yedirmeyen, harama baktırmayan, helali olabildiğince yaşatan kahraman kadınlarımıza! Ahir zamanın en büyük cihatlarından birisini onlar yapıyorlar! Kendilerini, kocalarını ve çocuklarını ateşten korumak için gece gündüz uyanık kalmaya gayret ediyorlar. Yüce Allah, onların bu ağır imtihanlarına kolaylık versin! Siyasilere, yöneticilerimize ve biz vatandaşlara hidayet, feraset, istikamet ve hayırda birlik ihsan etsin! Amin! Velhamdulillahi Rabbil Alemin!

[RehberTV'de #GençEvlilikMağdurları, #SüresizNafaka ve #EnsestSapkınlığı hakkında konuştuğum](#)

Rehber TV #MedyaKritik programına katılarak ülkemizin kronik sosyal mağduriyetlerine dönüşen genç evlilik mahkumları ve süresiz nafaka sorunlarını değerlendirdim. Sapkın zihniyetler tarafından kitap ve medya yoluyla çocuklarımızın ahlakını hedef alan ensest vb. sapkınlıklara karşı kontrol ve farkındalığımızın yükselmesi gerektiğini işledim.

Doğum Günü Şiiri

Kırksekize geldim bugün, Rabbim nasip eyledi.
Ne kadar şükretsem azdır, beni Mü'min eyledi.
Zevce verdi, evlat verdi, hanemi Cennet eyledi.
Bu dünyayı imtihan, ahireti hesap günü eyledi.

Ercan ÖZÇELİK

6 Haziran 2021 - İstanbul

Sağlıkta Hekim ve Hekim Dışı Personel Çatışması

Bugünlerde, hekimler ile hekim dışı sağlık personeli arasında giderek yükselen bir gerginlik ve sözlü-yazılı ifadelerle dökülen bir çatışma eğilimini gözlemliyoruz. Sağlık hizmetlerini olumsuz etkileyen, iş ve çalışma huzurunu bozan bu atmosferin oluşumunda, Sağlık Bakanlığının meslek şovenizmini besleyen düzenlemelerinin, haksız ek ödeme politikalarının, kifayetsiz kalan sözleşmeli sağlık yöneticilerinin de etkili olduğu doğru ve gerçektir. Ancak, bu yazımda meseleye biraz daha derin ve geniş kapsamlı yaklaşmak istiyorum.

Bundan 30 yıl önce, çiçeği burnunda yeni mezun bir Sağlık Memuru olarak kamuda göreve başladığımda, henüz 18 yaşımıdaydım. Ben ve benden 10 yıl önce/sonrakiler de hemen hemen aynı durumdaydı. Yani Sağlık Memuru, Hemşire, Ebe, Çevre Sağlığı Teknisyeni, Laborant, Röntgen Teknisyeni gibi sağlık mesleklerini kamuda ve özel sektörde yapabilmek için, Sağlık Meslek Lisesi mezunu olmak yeterliydi. Bizden daha eski nesillerde ise, ilk ve ortaokul mezunları bile kısa süreli kurslar alarak yine 17-18 yaşlarında ebelik, hemşirelik gibi görevlere başlayabiliyorlardı. Ben de bu eski jenerasyondan abi ve ablalarımızla çalıştım.

Lise ve Ortaokul mezunları sağlık mesleklerini ifa edebiliyorken dahi, Tıp Doktorluğu için en az 6 yıllık üniversitelerden mezun olmak şarttı. Yani Lise mezunu bir hemşire ile Tıp mezunu bir doktor arasında ilk günden itibaren en az 6 yıllık bir yaş ve eğitim farkı bulunuyordu. Bu fark ister istemez Tıp doktorlarının lehine bir saygı ve otorite kaynağıydı. Zaten bizler de Dr.

büyüklerimize eğitimleri, bilgileri, sağlık hizmetlerindeki liderlikleri ışığında saygı ve sevgiden geri kalmıyorduk. Bu iletişimi karşılıklı suiistimal edenler çıksa da ana çerçeve bu şekilde oturmuştu. Yaş ve eğitim açısından daha önde olan hekimlerin, çalışma ortamında, sağlık hizmeti dışında kalan saygınlık ve amirlikle ilgili talep ve beklentileri de makul sınırlar içinde hoş görülüyor ve uyum sağlanıyordu.

Hekimlerin, hekim dışı sağlık personeline karşı oluşan otoritelerinin bir başka nedeni de eğitimci ve yol gösterici nitelikleriydi. Sağlık Meslek Liselerinin eğitimleri, her ne kadar güçlü ve ayrıntılı olsa da teknolojik yenilikleri, çalışılan birimle ilgili özel hizmetleri ve el becerilerini geliştirmek için, hekimler diğer sağlık personeline sürekli bir eğitimci, mentor ve yol gösterici rolündeydi. Bu durum doğal bir saygı, sevgi ve itaat duygusu geliştiriyordu. Mesela, ben sünnet yapmayı ve estetik cerrahi sütur (dikiş) atmayı, henüz lise 2. sınıftayken yanında stajyerlik yaptığım **Op. Dr. Ercan Kıvanç** Hocamızdan öğrenmiştim. Onun titiz bir öğretmen gibi sütur tekniklerini sabırla göstermesi, yastıklar üzerinden sayısız defa denetmesi, damar bağlamayı, cerrahi el aletlerinin nasıl kullanılacağını uygulamalı öğretmesi, sevgisi ve ilgisi unutamayacağım, her defasında hayır ve dua ile yad edeceğim güzellikleridir.

2.000'li yıllardan itibaren hekimler ile hekim dışı personel arasındaki yaş ve eğitim makası gittikçe daraldı ve neredeyse kapanma noktasına geldi. Artık, hekim dışı sağlık mesleklerini resmen yapabilmek için de en az 4 yıllık lisans mezunu olmak gerekiyor. Lisans mezunu olan sağlıkçılar imkan bulduğunda, kısa süre içinde hem yatay hem de dikey eğitimlerini devam ettiriyorlar. Yani hukuk, işletme, sosyoloji gibi farklı alanlarda ikinci, üçüncü lisans eğitimlerini aldıkları gibi, sağlıkla ilgili yüksek lisans ve doktora gibi programlara da dikey olarak devam edebiliyorlar. Bu vaziyet, hekimler ile diğer sağlık personeli arasındaki yaş farkıyla birlikte eğitim-kültür açığını da kapatıyor. Fazla fark kalmayınca, hekimlerin davranışlarında görülen emredici, üstenci tavırlarına karşı tolerans azalıyor ve çatışmalar yaşanıyor. Eskiden sağlık hizmetleri hekim odaklı otoriter bir organizasyon altında yapılıyorken, diğer mesleklerin kurumsallığını tamamlaması ile artık fonksiyonel bir meslekler arası işbirliğine ve ekip çalışmasına evrılmıştir. Ne var ki, bazı hekim dostlarımız halen bu gerçeği kabul etmekte zorlanıyor ve kazanılmış hak gibi gördüğü otoriter yaklaşımlarını terk edemiyorlar.

21. yüzyılda teknoloji karşısında hızla yok oluşa doğru giden ve makineleşen mesleklerden birisi de klasik tıp doktorluğudur. Artık sübjektif muayene ve karar alma süreçlerinin yerini teknolojik teşhis ve tedavi yöntemleri almaya başlamıştır. Çoğu tedavi uzaktan tetkik ve

inceleme işlemleri ile yapılabildiği gibi, cerrahi ameliyatlarda dahi robotlaşma sürecine girmiştir. Tıbbi karar alma ve teşhis süreçlerini yapay hafıza sistemleri üstlenmektedir. Hekimlik mesleği fiili uygulamadan çekildiği gibi, diğer sağlık meslekleri üzerindeki eğitimci kimliğini de yitirmektedir. Bu durumun yaşanmasında, sayısı hızla artan fakat eğitim kalitesi yükselmeyen tıp fakültelerinin, yeterince pratik yapamadan ve hastalarla etkileşimi güçlenmeden sahaya çıkmak zorunda kalan hekimlerin artması da etkili olmuştur. Klasik tıp fakültesi eğitimi ile üstenci bir bakışla yetişen hekim dostlarımız, sahaya çıktıklarında teorik eğitim kalıpları ile gerçeklerin benzemezliğini fark edebildikleri ölçüde başarılı uyum sağlayabiliyorlar.

Sağlık Bakanlığının çıkarmış olduğu mevzuatlar ve uygulamalar ile sağlık personelinin kaynaşmasını sağlayacağı yerde, haksız ve adaletsiz ek ödeme gibi zararlı işlerinde ısrar ederek sorunları körüklediğini, tipik bir Hekim Bakanlığı imajını güçlendirecek her şeyi yaptığını üzülenek izliyoruz. İş ve hizmet istenirken ekip vurgusunu yapanların, hak ve kazanç paylaşımında hekim dışı personeli yok sayan ve değersizleştiren uygulamaları kabul edilemez. Yeni hastanelere isim verilirken dahi sadece hekimlerin dikkate alınması hekim dışı bir personelin önemli bir sağlık kurumuna isim olarak önerilmemesi de tipik bir meslek ayrımcılığıdır.

Temel sağlık personelinin neredeyse tamamı kadrolu devlet memuru veya eşdeğer statüde olan kamu sağlık kurumlarına sözleşmeli sağlık yöneticilerinin atanması faydasız ve yanlıştır. Siyaset, üst düzey bürokrasi ve sendika üçgeni içinde yer bularak sözleşme imzalayabilen sağlık yöneticilerinin, gerçek anlamda performansı hiç bir zaman ölçülmemekte ve değerlendirilememektedir. Çalıştıkları hastanelerde personele sıfır ek ödeme çıksa da kendileri her ay tavandan döner sermaye alan sözleşmeli yöneticilerin; en önemli dertleri yerlerini korumak, mümkünse bir üst makama geçmek, sözleşmelerini tehlikeye atabilecek sorunları ötelemek veya gizlemek, potansiyel tehdit ve rakiplerini saf dışı bırakmak, gerekli de olsa riskli konularda inisiyatif kullanmaktan kaçınmaktır. Kurumsal aidiyet duygusu gelişemeyen, eskiye nazaran yetkileri önemli ölçüde azaltılan ve merkezileştirilen sözleşmeli yöneticilerin, sağlık personelinin sorunlarını gidermek yerine kronikleştirme etkisinde olduklarını belirtmek gerekir.

Hekim ve hekim dışı sağlık personelinin arasındaki uyumsuzluğu gidermek için neler yapılmalıdır?

Tıp Fakültelerindeki eğitim sistemi ıslah edilerek hekimlere “Tanrının yeryüzündeki eli” kibrinin aşılması terk edilmelidir. Sağlık hizmetlerinin bir ekip ürünü olarak etkili ve değerli olduğu, hekimlerin bu ekibin kıymetli bir unsuru olduğu ve diğerleriyle birlikte kıymetinin hissedilebileceği aşılmalıdır. Yani psikoloji, iletişim ve yönetim konularında destekleri arttırılmalıdır. Sağlık Bakanlığı hekim şovenizmini körükleyen uygulamaları ve ayrıcalıkları bırakmalıdır. Eskiden daha makul seviyelerde bulunan ücret farklarının insanlık dışı uçuruma dönmüş vaziyeti düzeltilmelidir. Tayin ve atamalarda siyaset-sendika-bürokrasi tekeli kırılarak ehliyet ve liyakat odaklı herkesin yükselebileceği bir kariyer sistemi içinde kadrolu yönetim sistemine geçilmelidir. Özellikle ağır çalışma şartları yüzünden fazlasıyla yıpranan ve iletişim yetenekleri bozulmaya başladığı için en fazla tartışma öznesi olan asistan hekimlerin durumlarında iyileştirici önlemler alınmalıdır. Hekimlerdeki akademik kariyer unvanları gibi diğer sağlık mesleklerinde de akademik ve kıdem odaklı kariyer unvanları tanımlanmalı ve her seviyede farklı yetkiler ile donatılarak saygınlıkları desteklenmelidir. Bu teşvikler sağlık personelinin gelişme ve yenilenme duygularını da güçlendirecektir.

Kur’an-ı Kerim’deki ifadesi ile, bir insanı kurtarmanın bütün insanlığı kurtarmış gibi değerli ve kutsal bir iş olan sağlık hizmetinde yer alan bütün mesleklerin, tam bir dayanışma ve huzur içinde icra edilebildiği günleri en yakın zamanda görme arzusu ve duası ile, bütün sağlık çalışanı dostlarıma selam ve saygılarımı sunuyorum.

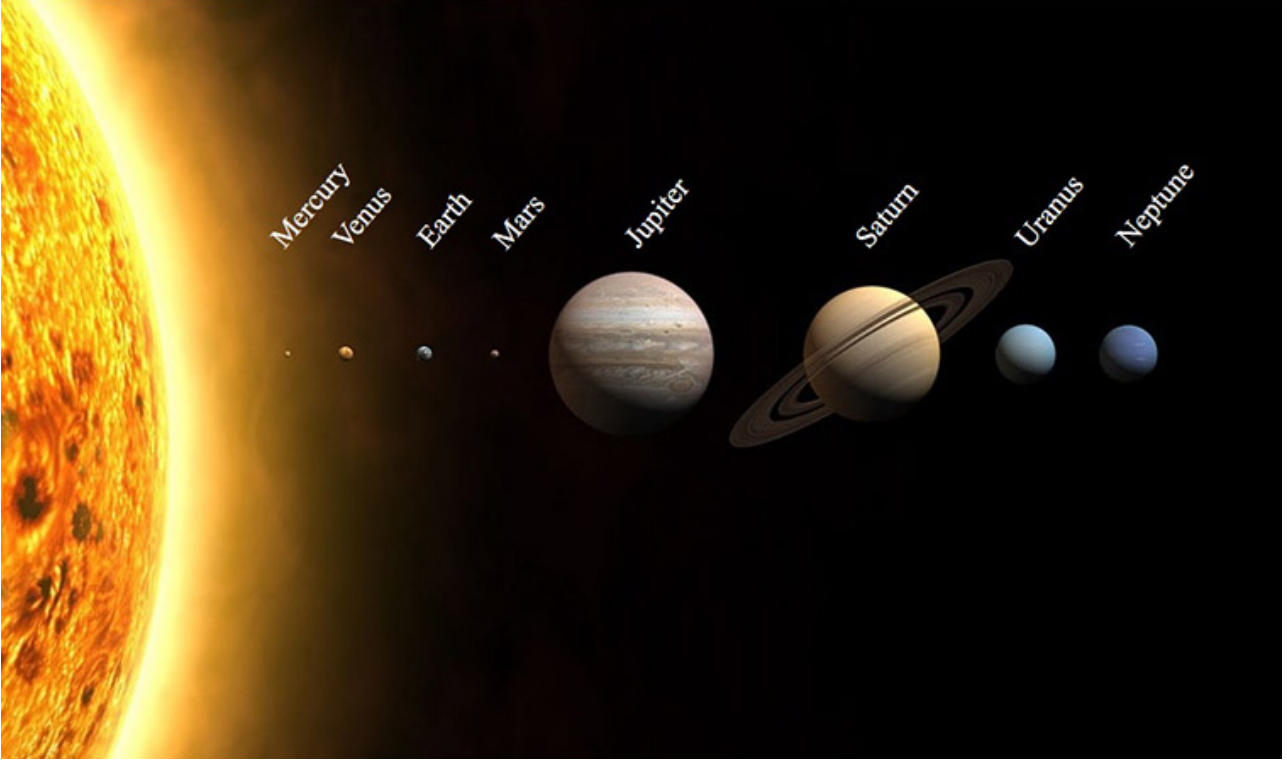
Ercan ÖZÇELİK

Sağlık ve Sosyal Hizmet Ordusu Sendikası
İstanbul İl Başkanı

Görsel kaynağı: [//equimanagement.com/articles/cut-conflict-29461](http://equimanagement.com/articles/cut-conflict-29461)

[Mutluluğun Sırrı Haddini Bilmekte Saklı!](#)

İnsanlar, hayatlarının her aşamasında yazılı ve sözlü sözleşmeler içinde bulunur ve faaliyetlerini bu sözleşmelerin çizdiği sınırlar kapsamında sürdürürler. Hukuk, ahlak, aile, iş, inanç, ticaret, eğitim ve kültürel faaliyetlerin tamamı bu sözleşmelerin birleşim ve kesişim kümeleridir. Sınırlarımızı ve imkanlarımızı bu karmaşık ilişkiler ağı belirler. Haddimizi bilmek, bu kompleks yapı içinde benliğimizin farkında olmak ve muhafaza edebilmek demektir.

Haddini bilmekle ilgili çok şeyler söylenebilir! Ancak sözlerin en güzeli olan Kur'an-ı Kerim'le başlamak en doğru yol olsa gerek.

Haddini bilmenin; kibirden arınmayı, kulluğun ve kulluğa ilişkin acizliğin farkında olmayı, samimi ve sahici davranmayı gerektirdiğini *"Rabbimize alçak gönüllüce ve için için dua edin. Çünkü O, haddi aşanları sevmez."* A'raf/55 ayetinden anlıyoruz. İsyan ve itiraz etmek, gösteriş ve kibirle kabarmak, had ve hudut bırakmadığı gibi, rahmet ve nimetin yerine gazap ve afetleri çağdırmaya neden oluyor.

Haddini bilmek, nasip olanla iktifa edebilmeyi, yani kanaat etmeyi de gerektirir. Kraldan daha fazla kralcı davranarak, verilen nimetleri kullanma hakkının kaldırılması da tevazu veya takva örtüsüne sarılmış hadsizlik gibi işlem görür. Nitekim, *"Ey iman edenler! Allah'ın size helal kıldığı iyi ve temiz nimetleri (kendinize) haram etmeyin ve (Allah'ın koyduğu) sınırları aşmayın. Çünkü Allah haddi aşanları sevmez."* Maide/87 ayetinde açıkça uyarıldığımız görülüyor. Benzer şekilde, ibadetlerinde nefislerini aşırı derecede zorlamaya niyetlenen bazı

sahabeleri Peygamber aleyhisselamin uyardığını ve bu durumdan men ettiğini de biliyoruz.

Allah'a karşı kulluğumuz için, haddimizi bilip bilmediğimizin sınanması da temel ölçülerden birisidir. Rabbimiz bu konuya örnek olarak: *"Ey Muhammed! Onlara, deniz kıyısında bulunan kent halkının durumunu sor. Hani onlar Cumartesi (yasağı) konusunda haddi aşıyorlardı. Zira tatil yaptıkları Cumartesi günü balıklar onlara akın akın geliyor, tatil yapmadıkları (diğer) günlerde ise gelmiyorlardı. İşte onları yoldan çıkmaları sebebiyle böyle imtihan ediyorduk."* A'raf/163 ayetinde bariz örnek ve açıklamada bulunmuştur. Yine aynı konuyla ilgili imtihan sırrını, *"Ey iman edenler! Andolsun, Allah sizleri, ellerinizin ve mızraklarınızın erişebileceği av(lar) ile elbette deneyecek ki, görmediği halde kendisinden korkanı ayırıp meydana çıkarsın. Kim bundan (bu açıklamadan) sonra haddini tecavüz ederse ona elem dolu bir azap vardır."* Maide/94 ayetinde daha ayrıntılı anlatarak, hadlerimizi bilmemiz konusundaki hassasiyetini defaatle belirtmiştir.

Benzer bir imtihan sırrını necis hayvan olan domuz konusunda da görüyoruz. *"Allah size ancak ölüyü (leşi), kanı, domuz etini ve Allah'tan başkası adına kesileni haram kıldı"* Bakara/173 ayetinde açıkça haram kılınan domuz hayvanına baktığımızda, olağanüstü hızlı büyüyerek 4 ayda 130 kiloyu geçebilmesi, bir batında 12-13 yavru verebilmesi, 1 yılda 3 kez doğum yapabilmesi, cam dışında her türlü çer çöp atıklarını ve leşleri yiyebilmesi gibi özelliklerinden dolayı, oldukça karlı ve ekonomik bir yatırım alanına dönüştüğünü biliyoruz. Günümüz şartlarında bir domuzdan 185 çeşit ürün çıkabiliyor. Avrupa, Çin ve Amerika'nın temel hayvansal gıda kaynağı bu nedenlerle domuzlar olmuştur. Domuzların bu avantajlarına karşı, sağlıksız ve zararlı yönleri ise kapitalist sistem içinde görmezden gelinmektedir.

Allah'ı Teala, tıpkı Yahudilerin Cumartesi imtihanında kıyıları balıkla doldurarak hadlerini test ettiği gibi, domuzları da karlı ve kolay bir üretim aracı kılarak, bütün insanları imtihan etmektedir. Yahudiler bu konuda nispeten sıkı durmaya devam etmektedir. Hristiyanlar ise Pavlus'un *"çarşıda satılan her şey yenelir"* sözüne dayanarak onlara da haram olan domuzu helal saymıştır. Müslümanlar bile bile açıktan yemese de gavurların ürettiği katkı maddeleri ve diğer ürünler üzerinden domuz işgaline uğratılmış durumdadır. Helal, temiz ve sağlıklı olan koyun ve sığır cinsi hayvanların doğum sayıları daha az, süreleri daha uzun ve beslenmeleri daha özenli olmak zorundadır. Kolayına kaçmamak, kimse görmese bile Allah'ın koyduğu sınırlara saygılı davranmak da haddini bilmenin gereğidir.

Haddini bilmek dinde olduğu gibi sosyal hayatta da mutluluğun ve kurtuluşun kaynağıdır. Haddini bilen evlatlar, eşler, ebeveynler, komşular, akrabalar, çalışanlar, işçiler, patronlar, tüccarlar, siyasiler, memurlar, hülasa bütün toplum kesimleri huzurun ve mutluluğun mimarlarıdır. Haddini bilen kişiler kolay iletişim kurabilir, sorunlarını konuşarak çözebilir, yaptıklarının sonuçlarıyla çirkefleşmeden yüzleşebilir ve sorumluluklarına razı olarak görev alabilirler.

Haddini bilen insanlar hukuklarını da özgüvenle savunabilir ve kendilerini gerçekleştirmenin huzurunu da tadabilirler. Çünkü had bilmek, mevcut durumun farkındalığı demektir. Bazen başkalarına karşı kendi sınırında durmayı gerektirdiği gibi, haksız uygulama ve ihlallere uğradığında ise sınırlarını savunmayı da gerektirir. Bunları özgürce yapabilenler mutlu ve huzurlu olabilirler. Aynı durum milletler arası ilişkiler için de geçerlidir. Haddini bilmeyen, saldırgan ve yağmacı devletler görüntüde emellerine kavuşmuş olsa bile huzur ve mutluluk adına çok şeyleri kalmadığını veya sürekli olamadığını, sürekli bir gerginlik ve korku pençesinde yaşadığını biliyoruz. Bu duruma örnek olarak işgalci İsrail devletini gösterebiliriz.

Dünya ve ahirette mutluluğun temel sırlarından birisi haddini bilmektir. Yerimizin ne olduğunu şu yukarıdaki güneş sistemi resmine bakarak bilmemiz lazım. Kibirle yürüdüğümüz, kendimizi bir şey sandığımız dünyanın dahi, kainatta işgal ettiği yeri görebilsek, kendimize gelerek haddimizi bilmememiz aklın ve irfanın neticesidir. Yüce Allah, bizleri haddini bilen ve koruyan Salih ve Saliha kulları arasında yaşatsın ve öylece haşretsın. Amin!

Görsel Kaynağı: <https://commons.wikimedia.org/w/index.php?curid=45708230>